

Витор и тополя

Музика: Ириной Тимко
Слова: Михайло Ковач
Обробка: Ириной Тимко

На ширей ровні, в широком полі,
бавел ше витор з білу тополю,
верх ей зогинал, лісточка кивал
конари гойсал и так ей шпивал.

„Пришла нам ешень, шедро, з далека
и шмати красни з древох зоблека,
пойдзе з витрами и твоя шмата,
диждж ю ешеньски руци до блата.

Спац поуклада заградку, польо
и тебе, шедро, біла топольо.
А жем нам красну закрис з лісцом,
жиму наяви шицким обисцом.

Лем я останем, шестричко мила,
плакац за тобу, топольо біла.”
Тополя біла з верхом кивала,
та так витрови сциха шептала:

„Гоч ме, брацику, ешень зоблече,
яр ми заш нову шмату облече.
Облече шматку, побочка лічка,
та зоз сна стане твоя шестричка.
Будзеш ми знова лісточка кивац,
будземе знова писньочки шпивац.”